

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 225/2022
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Ерцега, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.849/18 од 22.01.2020. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 132/20 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 16. марта 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Игора Ерцега, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.849/18 од 22.01.2020.године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 132/20 од 16.12.2021.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.849/18 од 22.01.2020.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца.

Истом пресудом, на основу члана 258. ЗКП оштећени је упућен да свој имовинско-правни захтев остварује у парничном поступку, а на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен од плаћања трошкова судског паушала, док других трошкова поступка није било.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 132/20 од 16.12.2021.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Ерцега, а пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.849/18 од 22.01.2020.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Игор Ерцег због повреде закона из члана

438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз налог да се нови поступак одржи пред другим судијом појединцем и да одреди одлагање извршења казне изречене побијаним пресудама.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, након разматрања списка предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцена навода изложених у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати.

С тим у вези, у захтеву се истиче да се правноснажна пресуда заснива на доказу који није изведен на главном претресу и то на записнику о саслушању осумњиченог АА пред П.С. Тител од 01.04.2016.године. По наводима браниоца, наведени записник није смео да се нађе у списима предмета јер извођење овог доказа нису предложиле странке нити је то учинио суд по службеној дужности. Поред тога, адвокат Антал Крижан није био бранилац осумњиченог АА приликом његовог саслушања пред П.С. Тител јер није био ангажован од стране осумњиченог нити постављен по службеној дужности, што по наводима захтева значи да је осумњичени ангажован без браниоца.

Насупрот изложеним наводима у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, спорни записник о саслушању осумњиченог АА предложен је као доказ у оптужном предлогу ОЈТ у Новом Саду Кт.бр.2194/16 од 04.06.2018.године, при чему је јасно наведено да се ради о записнику о саслушању осумњиченог АА али је дошло до грешке у датуму саслушања па је уместо 01.04.2016.године наведено 04.04.2016.године, што даље значи да је овај доказ изведен на главном претресу, по предлогу странке у поступку.

Међутим, основани су наводи захтева да спорни записник није сачињен у складу са одредбама ЗКП о саслушању осумњиченог пред органима унутрашњих послова –члан 289.став 4. ЗКП. Наиме, одредбом члана 85. став 2. ЗКП је прописано да да ће се окривљеном саопштити и омогућити да користи права из члана 68.став 1. овог законика, а упозориће се на дужности које има (члан 70.) и на последице ако их не испуни. Затим ће се окривљени позвати да се изричито изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца у случају обавезне одбране, бити постављен бранилац по службеној дужности у складу са одредбама овог законика (члан 85. став 3. ЗКП).

Одредбом члана 85. став 5. ЗКП је прописано да ако окривљени није поучен или му није омогућено да користи права из става 2. овог члана или изјава окривљеног из става 3. овог члана о присуству браниоца није унета у записник или ако је поступљено

противно ставу 4. овог члана или ако је исказ окривљеног добијен противно члану 9. овог законика, на исказу окривљеног се не може заснивати судска одлука.

У конкретном случају, у записнику о саслушању осумњиченог нема упозорења из члана 85. став 3. ЗКП, већ је само констатовано да је осумњиченом омогућен поверљив разговор са браниоцем Анталон Крижаном, за кога нема констатације у записнику да ли се ради о изабраном браниоцу или је исти постављен по службеној дужности. Тачније, из записника се не може закључити у ком својству је наведени адвокат присуствовао саслушању осумњиченог. Поред тога, у списима предмета не постоји решење о постављању овог адвоката за браниоца по службеној дужности, нити је то констатовано на самом записнику, захтева адвоката за накнаду трошкова поступка и одлуке о том захтеву.

Дакле, како је наведени записник сачињен супротно одредбама члана 85. став 3. ЗКП, на истом се сходно одредбама члана 85. став 5. ЗКП не може заснивати пресуда. Међутим, одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

По оцени Врховног касационог суда очигледно би без овог доказа била донета иста пресуда јер је чињенично стање утврђено у правоснажној пресуди и на основу других доказа, а посебно на исказу непосредног очевица догађаја, сведока ББ, како је то правилно нашао и другостепени суд, дајући о томе разлоге на страни 3 став 5 другостепене одлуке, а које као правилне прихвата и овај суд.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић